

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

27. Dies Iulii. Foris terribiliter personet increpatio; intus lenitatis teneatur dilectio. Sanctus August. serm. 18. de verb. Dom.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Julius.

Tessera.

579

virtus, amicorum tessera, quâ in pectorum admittuntur hospitia. Qui aliquid diligit in amico, præter amicum, non est amicus, sed negotiator, & mercator: sua quærit in amico, non amicum. Quapropter infideat illud animo, tanquam certum Sibyllæ folium, aut cœlestis cortinæ responsum:

Verus amicus erit, qui plus me, quam mea querit.

27. DIES IULII.

Foris terribiliter personet increpatio; intus lenitatis teneatur dilectio. *Sanctus August. serm. 18. de verb. Dom.*

Corre-
ctio fra-
terna.

I. Nter actus amicitiae, recensetur correctio fraterna. Nec enim sincerè diligit, qui fratrem peccantem negligit, errantem non corripit. Quis non admiretur, imò & indignetur, eorum, quæ ad corpus spectant, licet sint minima, maximam geruntur curam: eorum, quæ ad animam, licet sint maxima, penitus nullam. Sit in fronte nævus, in genis labecula, in vultu macula; illam vel ipsimet delemus, vel ut alter deleat, admonemus. Et interim, tota proximi tui anima, non est sapè, nisi una macula: tota, utpotè, vitis sordida: quis illius maculas, corripiendo conatur expungere? Committat quis loquendo sollicitissimum, admonebitur peccasse contra Priscianum. Committat quis vivendo etiam Barbarissimum, nemo loquitur, omnes conticecunt. Expendit D. Chrylostomus illud Dei præceptum: (a) *Si occurreris bovi inimici tui, aut asino errantis: reduc ad eum. Si videris asinum odientis*

002

EE

(a) *Ham, 44. ad popul. Exod, 23. 4.*

te jacere sub onere: non pertransibis, sed sublevabis cum eo. Trutinat id, quod interest legis ad legem; populi ad populum; rei ad rem, & damni ad damnum. Si namque in illâ lege, quæ erat timoris, non amoris, Deus decreverit, ut quisque tantam bovis, & asini, etiam inimici sui susciperet curam: quid eum velle arbitraris in lege Evangelicâ, quæ est lex amoris, ut agas, non cum hostis tui jumento, sed fratris tui animâ, adeo pretiosa, ut cæli, terræque prævaleret pretio?

II. Concludit tandem Chrysoſtomus: *Quomodo nos est summa inhumanitas, & ferina crudelitas, nos non tantum cura hominibus impendere: quantum alius jumentis?* Plurisne forsan est, asinum jacere in puteo, quàm animam in flagitio? Et tamen, si ceciderit asinus in puteum, quis non accurrit, ut conferat auxilium? Severè, sed verè Augustinus; (a) *Si neglexeris corripere: peior factus es eo, qui peccavit.* Sed in corripiendo, primæ partes dandæ sunt lenitati, & clementiæ. Unde sic loquitur D. Leo: (b) *Plus erga corrigendos agat benevolentia, quàm severitas: plus cohortatio, quàm commotio: plus caritas, quàm potestas.* Primùm, adhibeatur mollior, tum gravior oratio; deindè increpatio, tandem sequatur punitio. Sit juxta prædictæ tesserae monitum: *Foris increpatio, intus dilectio.* Sit tempestas in ore, malacia in corde; in fronte nubes, in animo serenitas; in lingua romphæa, in mente oliva; in verbis fulmen territans, in veris lumen delectans. Nec hîc timeas displicere pessimis. Aude tantum facere pro Deo, quantum impius contra Deum. Peccare, est operum omnium malo-

(a) L. 1. de civit. c. 9. (b) Epist. 84.

malorum pessimum: corripere peccantem, est opus omnium Deo gratissimum. Si ergo non pudeat alterum facere, quod est pessimum, hoc est, peccare; pudebit te facere, quod est optimum, hoc est, corripere peccantem? Tuum, dum alter peccat, silentium, est tacitum quoddam alieni peccati à te approbati testimonium.

III. Sed si obdurata in vitio mens de sua sede, de cathedra pestilentiae non dimoveatur, addantur minae; si nec illae profunt, subsequantur poenae. Sic fecit Gennarius Antistes, qui, cum haberet in Ecclesia sua Clericum insolentem, qui armis audaciae fretus, & monita ridebat Antistitis, & in omnigenere lascivia impunita licentia volutabatur. Praetul, cum remedia omnia deessent, ad Divinum confugit: Templo illi praerat, in quo S. Eleutherius Martyr colitur; proinde magno ardore plenus, ad illum hunc in modum scripsit literas: *Sancte Martyr Dei Eleutheri, miles tuus incompositam agit vitam: quapropter, aut tibi ille corrigendus, aut tu ab Ecclesia rejiciendus es.* Quae voces non prius in charta fuerunt exaratae, quam in caelo exaudita. Nam post scriptas literas, derepentè Clericus ille concidit mortuus. Quot nunc corrigerentur peccata, si sic corripentur peccantes? Et hoc, signum est sincerum sinceri amoris; si amicum errantem à via, deducas in viam; si violantem Divinam legem, admoneas violatae legis; si cadenti in peccatum, porngas manum, ne cadat; vel ceciderit, jacentem erigas, ut surgat. Peccantibus dissimulando connivere, est peccata fovere. Unde hæc esto rata sententia:

Iusti vexantur, nisi pravi corripiantur.